

תת"ע 9433/02/19 - מדינת ישראל נגד ויזנר שרה חיה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 9433-02-19 מדינת ישראל נ' ויזנר שרה חיה
תיק חיצוני: 50152750167

בפני	כבוד השופט אורן בועז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
המבקשת	ויזנר שרה חיה

החלטה מבוא

1. לפני בקשה להורות על ביטולו של פסק דין מיום 12/3/19 שניתן בהיעדרה של המבקשת, בהתאם לסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982, לאחר שזומנה כדין ולא התייצבה למשפטה.
2. ביום 1/6/18 נמסרה למבקשת על ידי שוטר הודעת קנס מסוג ברירת משפט, בנוהגה ברכב פרטי שלא בצידו הימני הקיצוני של הכביש, עבירה, בניגוד לתקנה 35 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
3. משבחרה המבקשת לממש את זכותה להישפט, הוגש כנגדה כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בפתח-תקווה.
4. ביום 12/3/19 נגזר דינה של הנאשמת בהיעדרה.
5. ביום 28/4/19 הגישה המבקשת בקשה לביטול פסק הדין וצירפה מסמכים התומכים לטענתה בבקשתה להורות על ביטול פסק הדין (תצהיר, טופס מעקב - משלוחים מדואר ישראל), בשל סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון, מאחר וההזמנה לבית המשפט, לא הגיעה למענה.
6. ביום 5/6/19 קיימתי דיון במעמד הצדדים, שמעתי את טענות המבקשת, שחזרה וציינה כי ההזמנה למשפט לא הגיעה לכתובתה הרשומה, והדגישה כי דוח מעקב משלוחי הדואר שצירפה לבקשה, מבסס טענה זו.
7. נוסף על כך, שמעתי את השגותיה של המבקשת בנוגע לעבירה שיוחסה לה, וקיבלתי מידי המאשימה את הדוח שערך השוטר במועד ביצועה של העבירה (ת/1).

8. תגובתה במועד ביצוע העבירה הייתה כדלקמן: "יכול להיות שנסעתי בשמאלי. אבא שלי בבית חולים אני לא מרוכזת. שמעתי שירים. לא ידעתי שאתה שוטר. אין דבר כזה ניידת טויוטה בי סמל משטרה. זה דבר חדש מה שאתה נוסע".

דין והכרעה

9. אפתח ואומר, לא מצאתי כי קיימת עילה כלשהי, לביטולו של פסק הדין שניתן בהעדרה של המבקשת.
10. סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי רשאי בית המשפט לבטל פסק דין שניתן בהיעדר "אם נוכח כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" של הנאשם לדיון, וכי הדבר דרוש על מנת למנוע עיוות דין.
11. בתיק בית משפט נסרקה הזמנה לדין שנשלחה לכתובת הרשומה של המבקשת במשרד הפנים, ברחוב אורים 15/3 בעיר פתח תקווה מיקוד 49405, וחזרה בציון המילים "לא נדרש".
12. בהתאם לאישור המסירה המופיע בתיק בית המשפט, וטופס מעקב משלוחי הדואר אותו צירפה המבקשת בעצמה, ביום 29/10/18 הגיע עובד הדואר לכתובתה ברחוב אורים 15/3 בפתח תקווה בשעה 10:00 בבוקר, ומשלא נכח אדם בדירה ("איש לא נמצא במען"), הושארה הודעה בכתובתה לסור ליחידת הדואר.
13. זאת ועוד, מטופס מעקב משלוחי הדואר התברר כי ביום 5/11/18 הושארה הודעה 2 למבקשת לסור ליחידת הדואר על מנת לקבל לידיה את ההזמנה למשפט, גם הודעה זו לא הניע את המבקשת לסור אל יחידת הדואר ולקחת את ההזמנה לדין.
14. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, המעגנת את חזקת המסירה קובעת:
- "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
15. ברע"פ 5258/14 חיים סמימי נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט א' שהם, נאמר;

" אישור המסירה כנגדו קובל המבקש נבחן על-ידי בית המשפט לתעבורה, אשר מצא כי די בו כדי לקבוע כי ההזמנה לדיון המוצאה למבקש כדין. המדובר בקביעה עובדתית, שאין מקום, ככלל, להרהר אחריה בגדרו של

הליך זה. עוד יש להוסיף, כי על אישור המסירה שהצידה המשיבה מופיעה חותמת "לא נדרש" המלמד כי ההזמנה נשלחה למבקש".

16. ברע"פ 8427/17 **אמנון סאלם** ואח' (25.3.18), דן בית המשפט העליון בהרכב של 3 שופטים בטעמים הנדרשים לביטול של פסק דין שניתן בהעדר, וקבע שבהתאם להלכה שנקבעה ברע"פ 9142/01 **איטליא** ובפסיקה הנהוגה; "... כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובתו הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; גם טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיוצ"ב, יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים" (ראה, עמ' 15 פסקה 34 לפס"ד).

17. כך קבע גם, בית המשפט המחוזי, בעפ"ת (חי') 36580-03-19 **מרים פרידמן** נ' מדינת ישראל;

"התקנה מחייבת את משלוח ההודעה בדואר רשום אך אינה מחייבת ביצוע מסירה אישית של ההודעה בדבר קיומו של דואר רשום בבית הנמען על בסיס הכתובת הידועה, הרשמית והמוכרת של הנמען... רק לאחר מכן, באם דבר הדואר הרשום אינו נדרש, ממלא פקיד הדואר את התיבה "לא נדרש" ומחזיר את דבר הדואר הרשום למען ממנו נשלח".

18. לא זו אף זו, העתקו של פסק הדין שניתן בהעדרה של המבקשת נשלח בדואר רשום לכתובתה הידועה והרשומה של המבקשת, והגיע ליעדו.

19. נוסף על כך, לא הצביעה המבקשת בטענותיה על כל עיוות דין שיגרם לה מאי-ביטולו של פסק הדין שניתן בעניינה.

20. אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, טענות כלליות וסתמיות מבלי להציג תשתית ראייתית מתאימה, לא יובילו לביטולו של פסק הדין בשל עילה זו.

21. בהתייחס לעילה של ביטול פסק הדין בשל חשש לעיוות דין נאמר : ברע"פ 4624/13 **קוזניצוב** נ' מדינת ישראל (27.8.2013), "... כי אין די בתצהיר לאקוני, אותו צירף המבקש לבקשתו לביטול פסק הדין, שבו הועלתה טענה כללית וסתמית לפיה הוא סבור כי הוא לא ביצע את העבירה, כדי לבסס עילה

של חשש ממשי לעיוות דין. עוד נקבע, כי למרות שההזמנה למשפט, בעניינו של המבקש, לא נחתמה על ידי תובע אלא על ידי שוטר, הרי שלכל היותר מדובר בפגם טכני שאיננו מצדיק את ביטול ההליך כולו" (ראו גם, שם ב"סאלם"; ע"פ 6920/07 חסון; רע"פ 2575/17 גייאר).

22. תגובתה של המבקשת שתועדה על ידי השוטר בדוח שנמסר לידיה (ת/1), יש בו כדי להוות חיזוק ראייתי לביצועה של העבירה המיוחסת לה בכתב האישום, לרבות דבריה בפרוטוקול בית המשפט ביום 5/6/19.

23. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ט, 10 יוני 2019, בהעדר הצדדים.